

VOOR EEN ECHTE ALGEMENE 24 UREN STAKING!

Een paar maanden geleden beweerden de patroons nog dat er geen koopkrachtprobleem was in België. Het was allemaal een zaak die zich tussen onze twee oren bevond, een psychologisch probleem. Waarschijnlijk hadden ze het over hun eigen inkomen. Hun winsten blijven maar stijgen. Als ze in nesten geraken zoals met de banken, dan komt de overheid over de boeg met massa's geld... van de gewone belastingbetaler. Het verlies aan koopkracht is echter zeer reëel en zelfs verontrustend. Minder en minder mensen kunnen zich bijvoorbeeld de prijs van hun geneesmiddelen veroorloven. Soms moeten mensen krediet vragen aan hun apotheek. Een groeiende groep jonge ouders kan geen melkpoeder voor hun baby betalen. Officieel telt het land 1.470.000 'armen'. Dat is een zevende

van de bevolking. De statistieken geven eigenlijk een vertekend beeld van de werkelijkheid. In een recent dossier (Télé Moustique, 18/06/08) over de armoede in België doen onderzoekers een heel andere berekening. Vandaag wordt als arm beschouwd hij of zij die minder dan 860 euro per maand verdient of 1805 euro voor een gezin met twee kinderen. Iemand die 900 of 1000 euro verdient, is dus niet 'arm' volgens deze statistieken. De echte armoededrempel bevindt zich echter ergens anders. Arm zijn diegenen – werkenden, gepensioneerden, steuntrekkers of zelfstandigen – die op het einde van de maand financieel niet kunnen instaan voor hun huisvesting, voedsel, verwarming, verlichting, kleding en zorgverstrekking zonder schulden te maken. Op die manier telt België 3 miljoen 'armen'.

Regering regeert niet meer

Dat is onze dagdagelijkse realiteit. De actiedag van de vakbonden komt dan zeker niet te vroeg zoals de media ons willen doen geloven. De sociale noodtoestand moet afgekondigd worden. De regering is echter volledig opgeslorpt door de communautaire agenda. Een reële en onmiddellijk voelbare verhoging van ons inkomen is voor de gewone mensen een absolute prioriteit. Ondanks de acties van de maand juni blijkt de regering niet veel gedaan te hebben voor onze koopkracht. Maar de regering lijkt al een anderhalf jaar lang te staken! Het is interessant om te weten dat enkel de terugbetaling van de rente op de lening voor de overname van Fortis 200 miljoen per jaar kost. Dat is dubbel zoveel als wat de regering heeft voorzien voor koopkrachtmaatregelen! En dan beweren dat er geen geld is. Met deze actie willen de vakbonden onder druk van hun achterban de zoveelste waarschuwing sturen. De volgende stap moet een echte 24-urenstaking zijn in het hele land en van alle sectoren tegelijk. Wij verwachten ook dat de socialistische partijen deze strijd voluit steunen. De PS moet uit deze regering stappen en de SP.a moet beginnen met een echte strijdbare oppositie te voeren. De leiding van de SP.a denkt waarschijnlijk dat een korte en brave oppositiekuur voldoende zal zijn om weer wat electorale steun te winnen. Niets is minder waar.

Het kapitalisme heeft gefaald. Marx heeft gelijk

Het internationale financiële stelsel stort in. Begonnen in de VS in de naweeën van de vastgoedcrisis verleden zomer treft deze financiële tsunami vandaag het Europese vasteland, en zelfs België. Bij Fortis worden de verliezen gesocialiseerd en de winsten geprivatiseerd. Dexia krijgt ook een massale injectie van openbaar geld. Dit is maar het topje van de ijsberg. De recessie is waarschijnlijk ook al begonnen binnen de eurozone. De reusachtige zeepbel van financiële speculatie is uiteengespat. We hebben het einde van het begin van deze crisis nog niet gezien. Dit is geen kleine correctie maar een fundamentele crisis van het systeem. Wij zijn niet de enigen die dat inzien. De meer snuggere bedrijfsleiders beseffen dit ook. De voormalige baas van Unilever verklaarde onlangs dat het geloof in het kapitalisme bij de bredere publieke opinie een flinke tik heeft gekregen. De directeur van de Deutsche Bank, Joseph Ackerman zegt: "Ik geloof niet meer in de zelfgenezende macht van de markt." Wel, als zij er niet meer in geloven... dan moeten wij dat ook niet doen. Er is nu veel praat over het bijsturen van het financiële systeem. Regulatie is nu het modewoord geworden. Maar dit systeem is niet te reguleren of te plannen. Een ander systeem is nodig. Een democratische planeconomie waar de belangrijkste economische sectoren in de handen zijn van de gemeenschap. Dat systeem heet socialisme.

VOOR DE NATIONALISATIE VAN DE ENERGIESECTOR

De energiewaakhond CREG berekende dat de energiefactuur voor een gemiddeld gezin in de voorbije vijf jaar met 700 euro gestegen is. Enkel verleden jaar steeg de factuur met 300 euro. Ondertussen maakte Electrabel in 2006 2,3 miljard euro winst of 200 euro per gezin. In 2007 en dit jaar is de winst nog groter. We zullen de energiesector slechts kunnen bevrijden uit de wurggreep van het winstbejag als we van Electrabel een openbaar bedrijf maken. Een belangrijke vermindering van de energieprijzen en een maximumfactuur is dan binnen handbereik. Ook kan dit zorgen voor grote investeringen in groene en duurzame energie.

Vonk is een marxistische beweging die deel uit maakt van de 'International Marxist Tendency' (zie www.marxist.com). Samen met veel andere socialistische partijen staan wij ook aan de wieg van SP.a Rood. De winsthonger overheerst alles in deze kapitalistische maatschappij. Een democratische geplande en genationaliseerde economie, de basis van een socialistische maatschappij kan hier een einde aan maken. Wil je meewerken aan deze veranderingen sluit dan aan bij Vonk. Mail naar info@vonk.org of bel naar 0479/25.77.35

WWW.VONK.ORG